

יין - שוטים ונהנים

אורי גלוצה, בן 49 מירושלים, עורך דין

איך הכל התחיל: "אמי הוא בשלנית רטולה ומגיל צעיר גם אני מצאתי את עצמי מבשל - ועם אוכל טוב והלך לטוב. יין טוב. כטילו. וראשון שלי אחרי הצבא נסעתי החזק לאירופה. כבלי או ביקרתי באחד היין והתחלתי לשתות. לאסוף יינות. לאסוף את התיבות המספר גלוצה."

מה זה כולל: אסוף של כ-500 יינות, ערבי טעימות פרטיות הכללים שהיית יינות יקרים על פי נושאים (למשל, יינות מעמק ורזן בצרפת). בנוסף, גלוצה שופט בתחרויות בתודות יין, מעריך יינות בסעודה עיונית, מעביר קורסי יין ומקיים טיולי יין מודל שכוללים ביקור בחבל ארץ מובחן כמו נהרוד בצרפת.

גם במפגשים עם חברים שלא מהתנועה, גלוצה מביא בדרך כלל יין ומסביר עליו. "העסקי עדי ועוד בתוס, עד שאפשר להגיד שיין נהפך למקצוע ועיית רין לתחביב."

הפוליס: "בניגוד לאספנות בתחומים אחרים, אני נהנה מהיין, משתמש בו ושוחה אותו."

המיונים: "התחנות שיש לשתות יין הן הוצאה כספית גדולה ומרגבלות בנהיגה לאחד השתייה."

זמן: "ישנן תחפיות אינסופיות לפני העסקת שוטים והוצאות, וטולי יין, שגם הם נמשכים כמה ימים. כשאר חוסן, התחביב הוא חלק מהשגרה ומכלל בעיקר שתייה ומפגשי טעימות."

כסף: עלות שתייה של חבב יורצבי גי טיפוס, לפי גלוצה שתייה זומת של יין שמחידו עשורת שקלים, שתייה בעצת של יין איכותי בכמה מאות שקלים ושתייה חרשית או דוהוד שית של יין ששויו 1,000 שקל יינות "שוויים של יינות נרדים מגיע לעשרות אלפי דולרים, אני מכיר אנשים בישראל שמוציאים 10,000 שקל בחודש על התחביב."

מקד יין הוא בכ-3,500 שקל לכמה בקבוקים ועדי עש רות אלפי שקלים; ציד כלוח (פתחנים ומסגרות) עש רות שקלים; כופת מיתרות שיש לכל אספן יין יכולות לעלות 90 יחד.

עטים נובעים - כתיבה אישית

אריה לבנון, בן 75 מתל אביב, מלחין ("זמר שלוש התשובות", למשל), מוצח ומרצה במכללת לוינסקי במדרשה לחורים לחוסי"קה כיום מוסיקור

איך הכל התחיל: כבר כשהייתי ילד במוסקבה למד לבנות קליטריה (כתיבה נאה) השתמשתי בעט ציפורן גם כמלחין באקורדיון למוסיקה. רק מסוף שנות ה-50 התחיל לאסוף את העטים.

מה זה כולל: הארונות החדד העבודה מכילים אסוף של קרוב ל-2,000 עטים נובעים מכל מיני מודלים ומירמות. הלק מהעטים יקרים בגלל נדירותם ואיבר תם, אך לרובי לבנון, מה שעניין אותו "הוא לא עטים מהלומים מסובך שמוציאים את העניים, אלא איכה הכתיבה שלהם". מדי כמה ימים הוא משתמש בעט אחד. לבנון גם חבר במערון של אספני עטים המועל כבר כמה שנים ונפגש מדי כמה חודשים לדינאות והולפת של פריטים.

הפוליס: "בגלל שהציפורן גמישה, הכתיבה עם עט נובע יותר מבחינה גרפית ליצור צורות יותר מענינות ונוצרת כתיבה יותר אישית, עם רחוב קחים משתנה."

המיונים: "אפשר ללכלך את הכתמים את הידיים עם הדיו, וכך להוציא דבנה חלצות מכלל שימוש."

זמן: לבנון עובד על העטים מדי פעם ורואה לתקן אותם על ידי החלפת גומיות, ניקוי תעלות הדיו וסידור הציפורן. זמן ההשקעה בתחביב נשאר קצת ולא גורל כשיצא לפנסיה.

כסף: שמעון רנה, מבעלי החנות רנה עטים, מצוין כי טוח המחירים של עטים הוא רוב מאור. עטים ישנים עד לים מ-30 דולר ועד 25 אלף דולר לעטים נדירים או בעד לי מנגנון מיוחד. עטים חדשים מסודות מוגבלות שהולו לייצב ב-1992 עולים כ-1,600 דולר ועד 16 אלף דולר - שהיא סחור העט היקר ביותר שמחוק כיום אצל רנה כחנות. לדבריו, ישנם אוסד פנים ששוחים הכלל מגיע למאות אלפי דולרים. שיפור עטים רנה מצוין כי הלק חילוף יכולים להיות נדירים, ושיפור כללי של עט הכלל ציפורן, מנגנון גמימי ומסא בה יטיל להגיע גם ל-1,000 שקל.

